

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל החטאות שבתורה קודמות לאשמות, חוץ מאשם מצורע, מפני שהוא בא להכשר.													צ:
כל האשמות שבתורה באין בני שנים ובאין בכסף שקלים, חוץ מאשם נזיר ואשם מצורע, שהן באין בני שנתן ואין באין בכסף שקלים.													צ:
כשם שקודמין בהקרבת קודמין באכילתן.													צ:
שלמים של אמש ושלמים של יום, של אמש קודמין.													צ:
שלמים של אמש, חטאת ואשם של היום, שלמים של אמש קודמין, דברי ר"מ	[רבי מאיר]												צ:
חטאת קודמת, מפני שהיא קדשי קדשים.	חכמים:												צ:
וכולן הכהנים רשאים לשנות באכילתן, לאכלן צליון ושלוקין ומבושלין ולתת לתוכו תבלי חולין ותבלי תרומה, דברי ר"ש	[רבי שמעון]												צ:
לא יתן לתוכו תבלי תרומה, שלא יביא התרומה לידי פסול.	רבי מאיר:												צ:
תדיר ומקודש, איזה מהם קודם? תדיר קודם משום דתדיר, או דלמא מקודש קדים דקדיש?	איבעיא להו:												צ:
תמידין קודמין למוספין	תא שמע:												צ:
ואף ע"ג דמוספין קדישי.													צא:
אטו שבת למוספין אהנאי, לתמידין לא אהנאי?													צא:
מוספי שבת קודמין למוספי ראש חודש.	ת"ש:												צא:
אטו ראש חודש למוספין ידיה אהני, למוספי שבת לא אהני?													צא:
מוספי ראש חודש קודמין למוספי ראש השנה	תא שמע:												צא:
אע"ג דראש השנה קדשה.													צא:
אטו ראש השנה למוספי ידיה אהני, למוספי ראש חודש לא אהני?													צא:
ד"א: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, ותדיר ושאינו תדיר קודם	תא שמע:												צא:
אע"ג דברכת היום קדישה.													צא:
אטו שבת לברכת היום אהנאי, לברכת היין לא אהנאי?													צא:
הלכה: מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין.	תא שמע: דאמר רבי יוחנן												צא:
אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי, לתפלת מנחה לא אהנאי?													צא:
שלמים של אמש, חטאת ואשם של יום, שלמים של אמש קודמין	ת"ש:												צא:
הא אידי ואידי דיום - חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי													צא:
מצוי קאמרת? תדיר קמיבעיא לך, מצוי לא קמיבעיא לך.	רבא:												צא:
אטו מצוי לאו תדיר?	רב הונא בר יהודה לרבא:												צא:
אוציא את הפסח שאינו תדיר, ולא אוציא את המילה שהיא תדירה	והתניא:												צא:
מאי תדירה? תדירה במצות.													צא:
ואיבעית אימא: מילה לגבי פסח כי תדיר דמיא.													צא:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

Talmud Navigator													זבחים-כל התדיר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר													מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
צא	◊	^											איבעיא להו:	תדיר ושאינו תדיר, וקדים ושחט לשאינו תדיר, מאי? מי אמרינן: כיון דשחטיה מקריב ליה, או דלמא יהיב לאחר דממרס בדמו עד דמקריב ליה לתדיר, והדר מקריב לשאינו תדיר?																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
זבחים- כל התדיר	מאן דאמר										
בשלמא סיפא תני משום רישא, אלא רישא משום סיפא מי תני?		ז									צא:
אין		!									צא:
תנא רישא משום סיפא.	אמרי במערבא:	!									צא:
יין כדברי ר"ע - לספלים, שמן כדברי רבי טרפון - לאישים	ת"ש:	ז									צא:
מאי לאו מדיין כולו לספלים, שמן כולו לאישים		ז									צא:
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.		!									צא:
כתנאי:											צא:
שמן לא יפחות מלוג	[רבנן]	ז									צא:
שלשת לוגין	רבי:	ז									צא:
במאי קמיפלגי?		ז									צא:
דון מינה ומינה דון מינה ואוקי באתרה איכא בינייהו	אמרוהו רבנן קמיה דרב פפא:	!									צא:
מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין, ומינה, מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן, ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין, אף שמן קומצו ושיריו נאכלין.	דרבנן סברי:	!									צא:
ואידך?		ז									צא:
ממנחה, מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין, ואוקי באתרה, כנסכים, מה נסכים שלשת לוגין אף שמן שלש לוגין, ומה נסכים כולן לספלין אף שמן כולן לאישים.	[רבי]	!									צא:
אי ממנחה מייתי לה רבי, דכ"ע דון מינה ומינה, אלא רבי מאורח גמר לה.	רב פפא:										צא:
מי מצית אמרת הכי?	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:	ז									צא:
קרנן מנחה - מלמד שמתנדבין שמן, וכמה? שלשה לוגין	והתנאי:	ז									צא:
ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין? רבי היא, וקא מייתי לה מקרבן		ז									צא:
אי תניא תניא.	א"ל: [רב פפא]										צא:
המתנדב יין, מביא ומזלפו על גבי האישים מ"ט? אמר קרא: (במדבר טו) ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריה ניחוח לה'	שמואל:										צא:
והא קא מכבי?		ז									צא:
כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי.		!									צא:
איני?		ז									צא:
המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה - חייב	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:	ז									צא:
דליכא אלא האי.		!									צא:
איבעית אימא: כיבוי דמצוה שאני.		!									צא:
כלפי שנתנה תורה לתרום, יכול יכבה ויתרום? אמרת: לא יכבה	ת"ש, דתנא ר"א בן יעקב:	ז									צא:
שאני התם, אפשר דיתבי ונטר.		!									צא:
יין כדברי ר"ע - לספלים, שמן כדברי רבי טרפון - לאישים	ת"ש:	ז									צא:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < מעשה-story O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ג question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
יין נסך לספלים, או אינו אלא לאישים? אמרת: לא יכבה.	ועוד תניא:									ג	◊		צא:
לא קשיא: הא רבי יהודה, הא ר"ש.										!	◊		צא:
למימרא, דשמואל כר"ש סבירא ליה										ג			צא:
מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים, אבל לא גחלת של עץ	והאמר שמואל:									ג	◊		צא:
ואי ס"ד כר"ש ס"ל, אפילו גחלת של עץ נמן										ג			צב.
בדבר שאין מתכוין סבר לה כר"ש, במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה כרבי יהודה.										!	◊		צב.
נסכים שנטמאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן, משום שנאמר: (ויקרא ו) בקודש באש תשרף.	רב הונא:										◊		צב.
הדם והשמן והמנחות והנסכים שנטמאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן.	תניא נמי הכי:												צב.
שמואל לרב חנא בגדתאה: אייתי לי בי עשרה, ואימא לך קמייהו: נסכים שנטמאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן.													צב.
הדרן עלך כל התדיר													

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
דם חטאת שניתז על הבגד - הרי זה טעון כיבוס, אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות, שנאמר: (ויקרא ו) במקום קדוש תאכל אחד הנאכלות ואחד הפנימיות - טענות כיבוס, שנאמר: תורת החטאת, תורה אחת לכל החטאות.														צב.
חטאת פסולה - אין דמה טעון כיבוס, בין שהיתה לה שעת הכושר, ובין שלא היתה לה שעת הכושר.														צב.
איזו היא שהיתה לה שעת הכושר? שלגה, ושנטמאה, ושיצאת ואיזו היא שלא היתה לה שעת הכושר? שנשחטה חוץ לזמנה וחוצץ למקומה, ושקיבלו פסולין את דמה.														צב.
דם חטאת שניתז כו'														צב.
ואי תורה אחת לכל חטאות, אפילו חטאת העוף נמי														צב.
יכול תהא דם חטאת העוף טעון כיבוס? ת"ל: (ויקרא ו) זאת	אלמה תניא:													צב.
אמר קרא: (ויקרא ו) תשחט, בנשחטות הכתוב מדבר.	ר"ל משום בר קפרא:													צב.
ואימא: בנאכלות הכתוב מדבר, כדכתיב: במקום קדוש תאכל, אבל פנימיות לא														צב.
רבי רחמנא תורת.														צב.
אי הכי, אפילו חטאת העוף נמי														צב.
מיעט רחמנא זאת.														צב.
ומה ראית?														צב.
מסתברא דחטאת בהמה פנימיות ה"ל לרבוויי, שכן, בהמה כמותה ושחיטה כמותה, שחיטת צפון, וקבלת כלי, וקרבן, ואצבע, וחודה, ואישים.														צב.
אדרבה, חטאת העוף הוה ליה לרבוויי, שכן חוץ כמותה ואכילה כמותה														צב:
הנך נפישין.														צב:
אמר קרא: (ויקרא ו) יאכלנה, יאכלנה לזו ולא לאחרת, בנאכלות מיעט הכתוב.	רב יוסף:													צב:
ואלא זאת ל"ל?														צב:
אי לא זאת, הוי אמינא יאכלנה אורחיה דקרא, קמ"ל.														צב:
אמר קרא: (ויקרא ו) אשר יזה, בניזאות הכתוב מדבר.	רבה:													צב:
אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות	והא תנא:													צב:
לענין מריקה ושטיפה, אבל לענין כיבוס (ויקרא ו) אשר יזה כתיב.														צב:
אי הכי, אחד הנאכלות ואחד הפנימיות, אחד הפנימיות ואחד הנאכלות מיבעי ליה														צב:
תני: אחד הפנימיות ואחד הנאכלות.														צב:
אי הכי, חטאת העוף נמי														צב:
מיעט רחמנא זאת.														צב:
אי הכי, חיצונה נמי לא														צב:
ריבה רחמנא תורת.														צב:
ומה ראית?														צב:

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מסתברא חטאת בהמה הוה ליה לרבוויי, שכן בהמה, שחיטת צפון, וקרבן, ואצבע, וחודה, ואישים.		!									
אדרבה, חטאת העוף הו"ל לרבוויי, שכן הזאה כמותה		!									
הנך נפישין.		!									
חטאת העוף שהכניס דמה בצוארה בפנים, מהו? צוארה ככלי שרת דמי ומיפסיל, או דלמא כצואר בהמה, מדמה אמר רחמנא - ולא בשרה?	בעי רבי אבין:										
פירכסה ונכנסה לפניו וחזרה - כשירה	ת"ש:										
הא הכניסה - פסולה.											
ולטעמין, גבי קדשי קדשים											
פירכסה ויצאה לדרום וחזרה - כשרה	דקתני:										
הא הוציאה הוא - פסולה?											
אלא האי יצתה לחוץ איצטריכא ליה, ה"נ יצתה לחוץ איצטריכא ליה.											
חטאת העוף שנשפך דמה על הרצפה ואספה, מהו? - אצרוכיה הוא דלא אצרכיה רחמנא כלי שרת והלכך אוספו וכשר, או דלמא מיפסל פסל ביה רחמנא כלי שרת והלכך אוספו ופסול?	בעי רבי אבין:										
יכול יהא דם חטאת העוף טעון כיבוס? תלמוד לומר: זאת	רבא, ת"ש:										
ואי ס"ד מיפסל פסיל ביה רחמנא, תיפוק לי דהא אפסיל לה באויר כלן											
במדביק כלי בצוארה.	רב הונא בריה דרב יהושע:										
ניתו מבגד לבגד, מהו? מבגד קמא אידחי ליה לכיבוס, או דלמא לא שנא?	בעא מיניה לוי מרבי:										
זו שאלה	א"ל: [רבי]										
טעון כיבוס ממה נפשך, אי אוספו וכשר - הא כשר, ואי אוספו ופסול - אנא כרבי יעקב ס"ל	[רבי]										
היתה לו שעת הכושר ונפסלה - דמה טעון כיבוס.	דאמר: [רבי יעקב]										
ניתו על בגד טמא, מהו?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:										
מדקמיבעיא ליה הכי, ש"מ: היתה לה שעת הכושר ונפסלה - אין דמה טעון כיבוס, ה"מ בזה אחר זה אבל בבת אחת לא, או דלמא לא שנא?	רב הונא בריה דרב יהושע:										
פלוגתא דר"א ורבנן אליבא דרבה וכדא מתריץ אביי	א"ל: [רב חסדא]										
מי חטאת שננטמא מטהרין, שהרי נדה מזין עליה	דתניא, ר' אלעזר:										
ר"א בשיטת ר"ע רבו אמרה	ואמר רבה:										
העברת כלי על גבי מקום טמא כמזבח דמי	דאמר: [רבי עקיבא]										
היה עומד חוץ לתנור ושרץ בתנור, והושיט ידו לחלון ונטל את הלגין והעבירו ע"פ תנור - ר"ע מטמא	דתנן: [רבי עקיבא]										
מטהרין	חכמים:										
ובהא פליגי:											
כמזבח דמי	דברי עקיבא סבר:										
לאו כמזבח דמי	ורבנן סברי:										

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מודה רבי עקיבא בהזאה שהעבירה על כלי חרס טמא על גבי משכב ומושב טמא - שהיא טהורה, שאין לך דבר שמטמא למעלה כלמטה אלא כזית מן המת, ושאר כל המהילין, לאיתוויי אבן המנוגעת	ואיתנייה אביי: [רבי עקיבא]	◊	!	!							
דכ"ע - לאו כמונח דמי, והכא בהא קמיפלגי:	אלא אמר אביי:	◊	!	!							
גזרינן שמא ינוח	דרבי עקיבא סבר:	◊	!	!	!						
לא גזרינן	ורבנן סברי:	◊	!	!	!						
ומודה רבי עקיבא בהזאה כיון דנפק נפק.	[רבי עקיבא]	◊	!	!							
ורבי אלעזר ורבנן במאי קמיפלגי?		◊	!	!	^						
בדנין טומאה קדומה מטומאה שבאותה שעה קמיפלגי	אביי:	◊	!	!							
דנין	מ"ס: [רבי אלעזר]	◊	!	!							
אין דנין.	ומ"ס: [רבנן]	◊	!	!							
דכ"ע אין דנין, והכא בהא קמיפלגי	רבא:	◊	!								
הזאה צריכה שיעור ומצטרפין להזאות	דר"א סבר:	◊	!	!							
הזאה אין צריכה שיעור.	ורבנן סברי:	◊	!	!							
חטאת פסולה כו'.		◊									
מדמה - מדם כשירה ולא מדם פסולה	ת"ר:	◊									
היתה לה שעת הכושר ונפסלה - דמה טעון כיבוס, לא היתה לה שעת הכושר ונפסלה - אין דמה טעון כיבוס	רבי עקיבא:	◊									
אחד זה ואחד זה - אין דמה טעון כיבוס.	רבי שמעון:	◊									
מאי טעמא דרבי שמעון?		◊									
כתיב אותה וכתיב מדמה, חד להיכא דהיתה לו שעת הכושר וחד ללא היתה לו שעת הכושר.	[רבי שמעון]	◊	!								
ורבי עקיבא?		◊	!								
אותה - פרט לתרומה.	[רבי עקיבא]	◊	!								
ור"ש לטעמיה		◊									
קדשים קלים אין טעונין מריקה ושטיפה, וכ"ש תרומה.	דאמר: [רבי שמעון]	◊									
ניתן מן הצואר על הבגד - אינו טעון כיבוס		◊									
מן הקרן ומן היסוד - אינו טעון כיבוס		◊									
נשפך על הרצפה ואספו - אין טעון כיבוס, אין טעון כיבוס אלא דם שנתקבל בכלי וראוי להזאה		◊									
יכול ניתן מן הצואר על הבגד יהא טעון כיבוס? ת"ל: אשר יזה, לא אמרתי לך אלא בראוי להזאה.	ת"ר:	◊									
יכול ניתן מן הקרן ומן היסוד יהא טעון כיבוס? ת"ל: אשר יזה, פרט לזה שכבר הוזה.	תניא אידך:	◊									
נשפך על הרצפה כו'.		◊									
הא תו ל"ל?		◊									

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מה טעם קאמר, מה טעם נשפך על הרצפה ואספו אין טעון כיבוס? לפי שאין טעון כיבוס אלא דם שנתקבל בכלי וראוי להזייה.										!	◇
ראוי להזאה.											■
למעוטי מאי?										^	
למעוטי קיבל פחות מכדי הזייה בכלי זה ופחות מכדי הזייה בכלי זה										!	◇
קידש פחות מכדי הזייה בכלי זה ופחות מכדי הזייה בכלי זה - לא קידש.	דתניא, רבי חלפתא בר שאול:									!	■
בדם מהו? הלכתא היא ומהלכתא לא גמרינן, או דלמא התם מ"ט? דכתיב: (במדבר יט) וטבל במים, ה"נ כתיב: (ויקרא ד) וטבל בדם?										^	◇
אף בדם לא קידש.	תא שמע, דא"ר זריקא א"ר אלעזר:									!	■
וטבל - ולא מספג, בדם - עד שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרו, מן הדם - מן הדם שבענין	רבא, תניא:									■	◇
ואיצטריך למיכתב בדם, דאי כתב רחמנא וטבל, ה"א אע"פ דליכא שיעור טבילה מעיקרו, כתב רחמנא בדם, ואי כתב רחמנא בדם, ה"א אפילו מספג, כתב רחמנא וטבל										■	◇
מן הדם שבענין למעוטי מאי?										^	◇
למעוטי שיריים שבאצבע.	רבא:									!	◇
מסייע לרבי אלעזר										■	
שיריים שבאצבע פסולין.	דא"ר א:									■	◇
היה מזה וניתזה הזאה מידו, עד שלא הזוה - טעון כיבוס, משהוה - אין טעון כיבוס	רבין בר רב אדא לרבא: אמר תלמידך, אמר רב עמרם, תנינא:									?	◇
מאי לאו ה"ק: עד שלא גמר מלהזות. טעון כיבוס, משגמר להזות - אין טעון כיבוס										?	
לא, ה"ק: עד שלא יצתה הזאה מידו - טעון כיבוס, משיצתה הזאה מידו - אין טעון כיבוס.										!	◇
גמר מלהזות, מקנח ידו בגופה של פרה	איתיביה אביי:									?	◇
גמר אין, לא גמר לא										?	
גמר - מקנח ידו בגופה של פרה, לא גמר - מקנח אצבעו.	א"ל-רבא]									!	◇
בשלמא גמר מקנח ידו בגופה של פרה, שנאמר: (במדבר יט) ושרף את הפרה לעיניו, אלא אצבעו במאי מקנח?										?	◇
בשפת מזרק, כדכתיב: (עזרא א) כפורי זהב.	אביי:									!	◇
ניתז על העור, עד שלא הופשט - אינו טעון כיבוס, משהופשט - טעון כיבוס, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]									◆	■
אף משהופשט אינו טעון כיבוס	רבי אלעזר:									◆	■
אינו טעון כיבוס, אלא מקום הדם ודבר שהוא ראוי לקבל טומאה וראוי לכיבוס.										■	
אחד הבגד ואחד השק ואחד העור - טעונין כיבוס.										■	
והכיבוס במקום קדוש, ושבירת כלי חרס במקום קדוש, ומריקה ושטיפה בכלי נחושת במקום קדוש.										■	
זה חומר בחטאת מקדשי קדשים.										■	
מנהני מילי?										^	

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
(ויקרא ו) בגד - אין לי אלא בגד, מנין לרבות עור משהופשט? ת"ל: (ויקרא ו) אשר יזה עליה תכבס, יכול שאני מרבה עור עד שלא הופשט? תלמוד לומר: בגד, מה בגד הראוי לקבל טומאה, אף כל הראוי לקבל טומאה, דברי ר' יהודה	דת"ר: [רבי יהודה]								!	◇	צג:
בגד - אין לי אלא בגד, מנין לרבות שק וכל מיני בגדים? תלמוד לומר: (ויקרא ו) אשר עליה תכבס, יכול שאני מרבה עור משהופשט? ת"ל: בגד, מה בגד דבר המקבל טומאה, אף כל דבר המקבל טומאה	רבי אלעזר:								!	◇	צג:
מאי בינייהו?									^		צד.
מטילת פחותה משלש איכא בינייהו, מאן דאמר ראוי, הא נמי ראוי, דאי בעי חשיב עליה, מ"ד דבר המקבל טומאה, הא מיהא לאו בת קבולי טומאה היא.	אביי:								!	◇	צד.
רבא אמר: בגד שחושב עליה לצורה איכא בינייהו, מ"ד ראוי, הא נמי ראוי, דאי בעי מבטיל ליה למחשבתיה, מ"ד דבר המקבל טומאה, השתא מיהא לאו בת קבולי טומאה היא.	רבא:								!	◇	צד.
עוצבא דחשיב עלה לקצעה איכא בינייהו, מ"ד ראוי, הא נמי ראוייה מאן דאמר דבר המקבל טומאה, הא לאו מקבלה טומאה עד דמקצע לה	איכא דאמרי:								!	◇	צד.
עוצבא שחשב עליה לקצעה - טהורה עד שיקציענה.	והתניא, רבי שמעון בן מנסיא:								!	◇	צד.
אין טעון כיבוס כו'.										◇	צד.
מנה"מ?										^	צד.
יכול נתן על מקצת בגד יהא כל הבגד טעון כיבוס? ת"ל: אשר יזה, לא אמרתי לך אלא מקום דם בלבד.									!	◇	צד.
דבר שהוא ראוי לקבל טומאה וכו'.										◇	צד.
סתמא כרבי יהודה										◇	צד.
ראוי לכיבוס										◇	צד.
למעוטי כלי דבר גרידה הוא.										◇	צד.
אחד הבגד ואחד השק כו'.										◇	צד.
למימרא, דעור בר כיבוס הוא										◇	צד.
היתה עליו לשלשת - מקנחה בסמרטוט, היתה על של עור - נותן עליה מים עד שתכלה	רמינהו:									◇	צד.
לא קשיא: הא רבנן, הא אחרים	אביי:								!	◇	צד.
הבגד והשק מכבסו, הכלי והעור מגררו	דתניא: [רבנן]								!	◇	צד.
הבגד והשק והעור מכבסו, והכלי מגררו.	אחרים:								!	◇	צד.
כמאן אזלא הא דאמר רב חייא בר אשי:									^		צד.
זימנין סגי אין הוה קאימנא קמיה דרב ושכשיכי ליה מסאניה במיא	[רב חייא בר אשי]								^	◇	צד.
כמאן?									^	◇	צד.
כרבנן.									!	◇	צד.
ומי איכא למאן דאמר עור לאו בר כיבוס הוא? והכתיב: (ויקרא יג) והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס	רבא:								!	◇	צד.
קרא ומתניתין ברכין, כי פליגי - בקשין.	אלא אמר רבא:								!	◇	צד.
והאמר רב חייא: זימנין סגי אין הוה קאימנא קמיה דרב, ושכשיכי ליה מסאניה במיא									!	◇	צד.
בקשין וכרבנן.									!	◇	צד.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
מאן דאמר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
זבחים-דם חטאת																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
צד.	◊																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פיסקה של מובאה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
זה חומר בחטאת כו'.														צד:
ותו ליכא? והאיכא: שנכנס דמה לפנים														צד:
בחטאות החיצוני'.														צד:
שאם נכנס דמה לפנים פסולה														צד:
כר"ע														צד:
כל דמים שנכנסו להיכל לכפר - פסולה.	דאמר: [רבי עקיבא]													צד:
שכן מכפרין על חייבי כריתות														צד:
בחטאת דשמיעת הקול.														צד:
שכן טעונה ארבע מתנות														צד:
כר' ישמעאל														צד:
כל דמים טעונין ד' מתנות על ד' קרנות.	דאמר: [רבי ישמעאל]													צד:
ולטעמך, האיכא קרן, האיכא אצבע, האיכא חודה? אלא חד מתרי תלתא חומרי נקט.														צד:
בגד שיצא חוץ לקלעים - נכנס ומכבסו במקום קדוש, נטמא חוץ לקלעים - קורעו נכנס ומכבסו במקום קדוש.														צד:
כלי חרס שיצא חוץ לקלעים - נכנס ושוברו במקום קדוש, נטמא חוץ לקלעים נוקבו ונכנס ושוברו במקום קדוש.														צד:
כלי נחשת שיצא חוץ לקלעים - נכנס ומורקו ושוטפו במקום קדוש, נטמא חוץ לקלעים - פוחדו ונכנס ומורקו ושוטפו במקום קדוש.														צד:
קורעו בגד אמר רחמנא ולא בגד הוא	מתקיף לה רבינא:													צד:
דמשייר ביה כדי מעפורת.														צד:
איני?														צד:
ל"ש אלא שלא שייר בה כדי מעפורת, אבל שייר בה כדי מעפורת - חבור הוי														צד:
מדרבנן הוא.														צד:
כלי חרס שיצא כו'.														צד:
כלי אמר רחמנא, ולא כלי הוא														צד:
שניקב בשורש קטן.														צד:
כלי נחשת כו'.														צד:
והא לאו כלי הוא														צד:
דרציף ליה מרציף														צד:
מעיל שניטמא - מכניסו בפחות משלשה על שלשה ומכבסו, משום שנא': (שמות כח) לא יקרע.	ריש לקיש:													צד:
העבין והרכים אין בהן משום שלשה על שלשה	מותיב רב אדא בר אבהב:													צד:
אגב אביהן חשיבי.														צד:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
והא בעי שבעת סממנין													◊	צה.
דם חטאת ומראות נגעים צריכין שבעת סממנין	דא"ר נחמן אמר רבה בר אבוח:												◊	צה.
אלא שאין מכניסין מי רגלים למקדש	ותניא:												◊	צה.
וכי תימא, דמבלע להו בהדי שבעה סממנין ומעבר להו לכולהו כחד													◊	צה:
העבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעתן כאחד - לא עשה ולא כלום	והתנן:												◊	צה:
וכי תימא, דמיבלע להו בהדי חד מסמנין													◊	צה:
והא צריך לכסס שלש פעמים - בכל אחד ואחד תנן													◊	צה:
אלא דמבלע להו ברוק תפל													◊	צה:
רוק תפל צריך שיהא עם כל אחד ואחד.	דאמר ריש לקיש:												◊	צה:
אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכה רותח, אחד קדשי הקדשים ואחד קדשים קלים - טעונין מריקה ושטיפה	[ת"ק]												◊	צה:
קדשים קלים אין טעונין מריקה ושטיפה.	רבי שמעון:												◊	צה:
(ויקרא ו) אשר תבושל בו - אין לי אלא שבישל בו, עירה לתוכו רותח מנין? ת"ל: ואשר תבושל בו ישבר.	ת"ר:												◊	צה:
תלאו באויר תנור, מהו? אבישול ובילוע הוא דקפיד רחמנא, או דילמא אבישול בלא בילוע?	בעי רמי בר חמא:												◊	צה:
אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכו רותח.	רבא, ת"ש:												◊	צה:
בלוע בלא בישול לא קמיבעיא לן, כי קמיבעיא לן - בישול בלא בילוע, מאי?													◊	צה:
תנור של מקדש של מתכת היה	ת"ש, דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:												◊	צה:
ואי ס"ד בישול בלא בילוע לא קפיד, נייעביד של חרס													◊	צה:
כיון דאיכא שירי מנחות דאפייתן בתנור ואיכא בישול ובילוע, עבדינן של מתכת.													◊	צה:
ההוא תנורא דאטחו בה טיחיא, אסרה רבה בר אהיליי למיכלה לריפתא לעולם ואפי' במילחא, דילמא אתי למיכלה בכותחא.	[רבה בר אהיליי]												◊	צה:
אין לשין את העיסה בחלב, ואם לש - כל הפת כולה אסורה, מפני הרגל עבירה, כיוצא בו אין טשין את התנור באליה, ואם טש - כל הפת כולה אסורה עד שיסיק את התנור	מיתבי:												◊	צה:
תיובתא דרבה בר אהיליי תיובתא.													◊	צה:
וכי מאחר דאיתותב רבה בר אהיליי, אמאי אמר רב:	רבינא לרב אשי:												◊	צה:
קדירות בפסח ישברו?	[רב]												◊	צה:
רב מוקי לה ההיא בשל מתכת.	אמר ליה: [רב אשי]												◊	צה:
ואי בעית אימא: בתנור של חרס, זה הסיקו מבפנים, וזה הסיקו מבחוץ.													◊	צה:
ונעביד הסקה מבפנים													◊	צה:
חייס עליהו דמתברי.													◊	צה:
הילכך האי כוביא, הסיקו מבחוץ הוא ואסיר.													◊	צה:
אלא קדירות של מקדש אמאי ישברו? נהדרינהו לכבשונות													◊	צה:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לפי שאין עושין כבשונות בירושלים.	רבי זירא:	!									
וכי עושין אשפות בעזרה?	אביי:	ז									
אישתמיטתיה הא דתני שמעיה בקלנבו:		!									
שברי כלי חרס נבלעין במקומן.	[דתני שמעיה בקלנבו]	!									
תנור של מקדש של מתכת הוא	אלא הא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא:	ז									
נעביד דחרס דהסיקו מבפנים הוא		ז									
דכיון דאיכא שתי הלחם ולחם הפנים דאפייתן בתנור וקדושתן בתנור, הוא ליה כלי שרת, וכלי שרת דחרס לא עבדינן.		!									
ואפי' ר' יוסי ברבי יהודה לא קאמר אלא דעץ, אבל דחרס לא.	[רבי יוסי ברבי יהודה]										
רב יצחק בר יהודה הוא רגיל קמיה דרמי בר חמא, שבקיה ואזיל לרב ששת.	[רב יצחק בר יהודה]										
יומא חד פגע ביה, אמר ליה: אלקסטא נקטן ריחא אתי לה ליד, משום דאזלת לך לקמיה דרב ששת הוית לך כי רב ששת?	[רמי בר חמא]										
א"ל: לאו מש"ה, מר כי בעינא מילתא פשיט לי מסברא, כי משכחנא מתניתא פרכא לה, רב ששת כי בעינא מילתא מיניה פשיט לי ממתניתא, דכי נמי משכחת מתניתא ופרכא, מתניתא ומתניתא היא.	[רב יצחק בר יהודה]										
אמר ליה: בעי מינאי מילתא דאיפשיט לך כי מתניתא	[רמי בר חמא]										
בישל במקצת כלי, טעון מריקה ושטיפת כל הכלי או אין טעון?	בעא מיניה: [רב יצחק בר יהודה]										
אינו טעון, מידי דהוה אהזאה.	א"ל: [רמי בר חמא]										
והא לא תניא הכי	[רב יצחק בר יהודה]										
מסתברא כבגד, מה בגד אינו טעון כיבוס אלא במקום הדם, אף כלי אינו טעון מריקה ושטיפה אלא במקום בישול.	א"ל: [רמי בר חמא]										
מי דמי? דם לא מפעפע, בישול מפעפע	א"ל: [רב יצחק בר יהודה]										
חומר בהזאה ממריקה ושטיפה, וחומר במריקה ושטיפה מבהזאה חומר בהזאה, שהזאה ישנה בחטאות החיצונות ובחטאות הפנימיות וישנה לפני זריקה, מה שאין כן במריקה ושטיפה. חומר במריקה ושטיפה, שהמריקה ושטיפה נודגת בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים, בישל במקצת הכלי - טעון מריקה ושטיפה כל הכלי, מה שאין כן בהזאה	ועוד, תניא:										
אי תניא תניא.	א"ל: [רמי בר חמא]										
וטעמא מאי?											
אמר קרא: (ויקרא ו) ואם בכלי נחשת בושלה, ואפילו במקצת כלי.											
אחד קדשי קדשים וכו'.											
חטאת - אין לי אלא חטאת, כל קדשים מניין? ת"ל (ויקרא ו) קדש קדשים היא, יכול שאני מרבה את התרומה? ת"ל: אותה, פרט לתרומה, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]										
קדשי קדשים טעונין מריקה ושטיפה, קדשים קלים אינן טעונין מריקה ושטיפה, דכתיב: קדש קדשים, קדשי קדשים אין, קדשים קלים לא.	רבי שמעון:										
מ"ט דרבי יהודה?											
מדאיצטריך אותה למעוטי תרומה, מכלל דקדשים קלים טעונין מריקה ושטיפה.	[רבי יהודה]										
ור"ש?											
אמר לך: אותה כדאמרן.	[רבי שמעון]										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של מובאה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ותרומה לא בעיא שטיפה ומריקה?									ז		צו:
קדרה שבישל בה בשר - לא יבשל בה חלב, ואם בישל - בנותן טעם, תרומה - לא יבשל בה חולין, ואם בישל - בנותן טעם	והתניא:								ז		צו:
לא צריכא אלא לדאמר מר:	אביי:								!		צו:
בישל במקצת כלי - טעון מריקה ושטיפה כל הכלי	[דאמר מר]								!		צו:
הא תרומה - לא צריך אלא מקום בישול.									!		צו:
לא צריכא אלא לדאמר מר:	רבא:								!		צו:
במים - ולא בין, במים - ולא במזוג	[דאמר מר]								!		צו:
הא אפי' בין ואפי' במזוג.									!		צו:
לא צריכא אלא לדאמר מר:	רבה בר עולא:								!		צו:
מריקה ושטיפה בצונן	[דאמר מר]								!		צו:
הא אפי' בחמין.									!		צו:
הנניח למ"ד: מריקה ושטיפה בצונן, אלא למ"ד: מריקה בחמין ושטיפה בצונן, מאי איכא למימר?									ז		צו:
שטיפה יתירתא.									!		צו:
בישל מתחילת הרגל יבשל בו כל הרגל	רבי טרפון:								♦		צו:
עד זמן אכילה	חכמים:								♦		צו:
מריקה ושטיפה. מריקה - כמריקת הכוס, ושטיפה - כשטיפת הכוס.											צו:
מריקה ושטיפה בצונן.											צו:
השפוד והאסכלא מגעילן בחמין.											צו:
מאי טעמא דר"ט?									^		צו:
דאמר קרא: (דברים טז) ופנית בבקר והלכת לאהלך, הכתוב עשאו לכולן בקר אחד.									!		צו:
וכי אין פיגול ברגל ואין נותר ברגל?	מתקיף לה רב אחדבוי בר אמי:								ז		צו:
וכי תימא ה"נ									!		צו:
לא אמר ר"ט אלא זו בלבד	והתניא, רבי נתן:								ז		צו:
אלא כדר"נ אמר רבה בר אבוא									!		צו:
כל יום ויום נעשה גיעול להבירור.	דאמר ר"נ אמר רבה בר אבוא:								!		צו:
עד זמן אכילה כו'.	חכמים:										צו:
מאי קאמר?									^		צו:
ממתין לה עד זמן אכילה, והדר עביד לה מריקה ושטיפה.	ר"נ אמר רבה בר אבוא:								!		צו:
מנהני מילי?									^		צו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כתיב: (ויקרא ו) ומורק ושוטף, וכתוב: (ויקרא ו) כל זכר בכהנים יאכל, הא כיצד? ממתין לה עד זמן אכילה, והדר עבד לה מריקה ושטיפה.	רבי יוחנן משום אבא יוסי בן אבא:								!		צו.
מריקה - כמריקת הכוס, שטיפה - כשטיפת הכוס.											צו.
מריקה ושטיפה בצונן, דברי רבי	ת"ר: [רבי]								!		צו.
מריקה בחמין, ושטיפה בצונן.	חכמים:								!		צו.
מ"ט דרבנן?									^		צו.
מידי דהוה אגיעולי עובדי כוכבים.	[רבנן]								!		צו.
ורבי?									!		צו.
אמר לך: הגעלה לא קאמינא, כי קאמינא - למריקה ושטיפה דבתר הגעלה.	[רבי]								!		צו.
ורבנן?									!		צו.
א"כ, לכתוב קרא או מורק מורק או שוטף שוטף, מאי ומורק ושוטף? ש"מ: מריקה בחמין, ושטיפה בצונן.	[רבנן]								!		צו.
ורבי?									!		צו.
אי כתיב ומורק מורק, ה"א: תרי זימני מורק או תרי זימני שוטף, לכך כתיב ומורק ושוטף, לומר לך: מריקה - כמריקת הכוס, שטיפה - כשטיפת הכוס.	[רבי]								!		צו.
בישל בו קדשים וחולין או קדשי קדשים וקדשים קלים, אם יש בהן בנותן טעם - הרי הקלים נאכלין כחמורין שבהן, ואינן טעונין מריקה ושטיפה, ואינן פוסלים במגע.									!		צו.
רקיק שנגע ברקיק וחתוכה בחתיכה, לא כל הרקיקין ולא כל החתיכות אסורין, אינו אסור אלא במקום שבלע.									!		צו.
מאי קאמר?									^		צו.
אם יש בהן בנותן טעם - הרי הקלין נאכלין כחמורין, וטעונין מריקה ושטיפה, ופסולין במגען אין בהן בנותן טעם - אין הקלין נאכלין כחמורין, ואין טעונין מריקה ושטיפה, ואין פסולין במגע.	הכי קאמר:								!		צו.
נהי דקדשי קדשים לא בעו, קדשים קלים ניבעי									!		צו.
מאי אין טעונין דקאמר? קדשי קדשים, אבל קדשים קלים טעונין.	אביי:								!		צו.
הא מני? ר"ש היא	רבא:								!		צו.
קדשים קלים אין טעונין מריקה ושטיפה.	דאמר: [רבי שמעון]								!		צו.
בשלמא לרבא, היינו דקתני: או קדשי קדשים וקדשים קלים, אלא לאביי תרתי למה לי?									!		צו.
צריכי, דאי תנא קדשים וחולין, ה"א: חולין הוא דמבטלי קדשים דלא מינייהו, אבל קדשי קדשים וקדשים קלים אימא לא ואי תנא קדשי קדשים וקדשים קלים, ה"א: קדשים הוא דאלימי לבטולי קדשים, אבל חולין אימא לא, צריכא.									!		צו.
רקיק שהגיע ברקיק כו'.									!		צו.
כל אשר יגע - יכול אפי' שלא בלע? ת"ל: בבשרה, עד שיבלע בבשרה - יכול נגע במקצת חתיכה יהא כולו פסול? ת"ל: יגע, הנוגע פסול - הא כיצד? חותך את מקום שבלע בבשרה - ולא בגידין ולא בעצמות ולא בקרנים ולא בטלפים	ת"ר:								!		צו.
יקדש - להיות כמוה - הא כיצד? אם פסולה היא - תפסל, ואם כשרה היא - תאכל כחמור שבה.									!		צו.
אמאי? ונתי עשה ולידחי את לא תעשה									!		צו.
אין עושה דוחה את לא תעשה שבמקדש, שנאמר: (שמות יב) ועצם לא תשברו בו	רבא:								!		צו.
אחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח	ר"ש בן מנסיא:								!		צו.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-דם חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמאי? נתי עשה ולידחי את לא תעשה					!	!					צו:
אלא, אין עשה דוחה לא תעשה שבמקדש.					!	!					צו:
יקדש עשה הוא, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה.	רב אשי:					!					צו:
אשכחן חטאת דמתקדש בבלוע, שאר קדשים מנלן?								^			צו:
(ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים	שמואל משום ר"א:								!		צו:
לעולה - כי עולה, מה עולה טעונה כלי, אף כל טעונה כלי.									!		צו:
מאי כלי?									!		צו:
אילימא מזרק									!		צו:
בשלמי ציבור נמי כתיב בהו: (שמות כד) ויקח משה חצי הדם וישם באגנות									!		צו:
אלא דסכין.									!		צו:
ועולה גופה מנלן?									!		צו:
דכתיב: (בראשית יב) וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת, והתם עולה הוא, דכתיב: (בראשית כב) ויעלהו לעולה תחת בנו.									!		צו:
מנחה - מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף כל אינם נאכלין אלא לזכרי כהונה.									!		צו:
מאי היא?									!		צו:
אי חטאת ואשם									!		צו:
בהדיא כתיב בהו: (ויקרא ז) כל זכר בכהנים יאכלנו									!		צו:
ואי שלמי ציבור									!		צו:
מריבויא דקרא אתי, (במדבר יח) בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו - לימד על שלמי ציבור שאינן נאכלין אלא לזכרי כהונה									!		צו:
תנאי היא, איכא דנפקא ליה מהכא, ואיכא דנפקא ליה מהכא.									!		צו:
חטאת - מה חטאת מתקדשת בבלוע, אף כל מתקדשת בבלוע.									!		צו:
אשם - מה אשם אין שפיר ושליא קדוש בו, אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו.									!		צו:
וולדות קדשים בהוייתן הן קדושים, ודנין אפשר משאי אפשר.	קסבר:								!		צו:
מלואים - מה מלואים מותרין בשריפה ואין בעלי חיים במותריהן, אף כל מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים במותריהן.									!		צו:
שלמים - מה שלמים מפגלין ומתפגלין, אף כל מפגלין ומתפגלין.									!		צו: